

[Statsministeren]

og det skulle vi jo – ville der kun være to triste muligheder tilbage: enten massive besparelser på andre områder eller forøgelse af skattetryk- ket. Ingen af delene er regeringens politik.

Men det er samtidig regeringens opfattelse, at der på visse områder kan være behov og mulighed for en øget offentlig indsats. Vi ønsker at prioritere de grupper, som har særlige behov; vi ønsker også aktivering frem for passive foranstaltninger. Som et eksempel på, hvordan disse hensyn godt kan kombineres, vil jeg pege på den nærliggende mulighed for at give f.eks. unge arbejdsløse et meningsfyldt job og samtidig lette tilværelsen for vore ældre medborgere. Det er regeringens hensigt at forbedre hjemmehjælpen, og derfor vil vi søge at få en aftale i stand med kommunerne og de relevante fagforbund, så ledige 21–24-årige kan assistere hjemmehjælperne. De ældre får den hjælp, de har brug for, de unge får nogen erfaring på arbejdsmarkedet, og regeringen finder, at sådanne midlertidige foranstaltninger kan være ganske fornuftige. Derimod vil regeringen ikke foreslå helt generelle udvidelser i den offentlige sektor. Det er det private erhvervsliv, som skal fremme væksten.

Det leder mig så frem til regeringens andet hovedprincip, nemlig at det drejer sig om at skabe de bedst mulige rammer for vort mangesidige og varierede erhvervsliv. Regeringen sætter i sine nye initiativer særlig fokus på at fremme de små og mellemstore virksomheders ekspansionsmuligheder, fordi det er disse virksomheder, som i disse år kan skabe de fleste arbejdspladser. Vore lovforslag om en erhvervsudviklingsfond og de erhvervsrettede skatteændringer vil derfor ikke mindst være til gavn for de små og mellemstore virksomheder.

Regeringens erhvervspolitik, som er skabt i samarbejde med Folketinget igennem de seneste år, har allerede skabt meget gunstige rammer for vort erhvervsliv. Der er således gennemført bruttolettelser i erhvervsbeskatningen på 10½ mia. kr. siden 1988. Måler vi det som nettolettelser, har det været ca. 4½ mia. kr., og så når der tages hensyn til en reduktion på 600 mio. kr. i visse erhvervsstøtteordninger.

Jeg tror, vi har lov til at sige, at vore store virksomheder egentlig klarer sig godt i den internationale konkurrence. Vi har oplevet et stort antal virksomhedsfusioner i de seneste år, og der er ingen tvivl om, at de har bidraget til

den styrkelse af konkurrenceevnen, som især giver de større virksomheder gode chancer for at udnytte de nye muligheder, der har åbnet sig lige uden for vore grænser, og som skal udnyttes. Regeringens forslag skal ikke mindst bidrage til, at de små og mellemstore virksomheder får samme muligheder for at deltage i eksporten som de større.

Så skal jeg nævne, at vore forslag bygger på et tredje hovedprincip, nemlig at der skal være fuld finansiering, og at forslagene har et strukturelt rigtigt sigte, så de virkelig styrker det, vi kan kalde varig vækst og beskæftigelse – altså ikke blot noget kunstigt, som lægger et røgslør over den reelle arbejdsløshed, skjuler den. Det er varig vækst, vi skal have. I min åbningsrede-gørelse og under debatten sidste torsdag omtalte jeg en række af regeringens nye vækstfremmende initiativer og redegjorde for nogle af de muligheder, de ville indebære. Jeg skal gentage i dag, at forslagene er grupperet i tre hovedområder, som alle understøtter mulighederne for holdbar vækst. Det drejer sig om styrkelse af erhvervsudviklingen, fremrykning af investeringer og initiativer på arbejdsmarkedet.

Initiativer til fremme af erhvervsudviklingen drejer sig ikke mindst om styrkelse af uddannelsen og forskningsindsatsen, om ændringer i erhvervsbeskatningen, om at få øget effekt af erhvervsfremmeindsatsen, om etablering af en stor erhvervsudviklingsfond, om at gøre den offentlige sektor mere markedsorienteret, om at skabe bedre samarbejde mellem det offentlige og private virksomheder samt om f.eks. at omlægge ulandsbistanden til en større bilateral andel. Anden kategori er initiativer, der fremrykker samfundsøkonomisk rentable investeringer. Det kan både dreje sig om en hel række offentlige investeringer i infrastruktur og alt, som har med trafik at gøre, og om byfornyelse og boligforbedring. Og den tredje kategori er forslag til løsning af arbejdsmarkedsstrukturproblemer. Regeringen foreslår i dag, at vi tager fat på spørgsmål som kommunal aktiveringspligt, arbejdstilbudsloven og efteruddannelse samt overvejer muligheden af at præmiere opsparing til efteruddannelse.

Ud over alle disse forslag vil regeringen også beskæftige sig med problemerne på arbejdsmarkedet. Jeg vil fremhæve, at nu tror vi altså, tiden er moden til, at vi beskæftiger os indgå-